

melse at ville forbyde denne Blanding og derved gjøre denne lovlige Vare flettere. Derom kan der vitterlig ikke disputeres, efter min Opfattelse. Med Hensyn til det Forslag, som Mindretallet har gjort angaaende Blandingsparagrafen, vil jeg gjøre opmærksom paa, at det fremtræder i dets Betænkning og dets Motivering her, som om det var en Indrømmelse, som om det var en Bømpelse af Regeringens oprindelige Forslag. Men ærede Medlemmer maa lægge Mærke til, at det er det ikke; det er saa langt fra en Bømpelse; det er en Skjærpelse af Regeringsforslaget, og jeg forstaa derfor meget godt, at den høitærede Minister har sagt: Det kan jeg meget godt tage imod, thi det er, som den høitærede Minister vil indrømme, en skarpere Regel end Regeringsforslagets, og jeg skal sige hvorfor. Regeringsforslaget tillader nemlig i ubegrænset Omfang at anvende sød Mælk til Tilvebringelsen af Kunstsmør, og den søde Mælk indeholder altid et større eller mindre Kvantum Smør. Nu er, saa vidt mig bekjendt, Forbruget af Mælk til Tilvebringelsen af Kunstsmør noget variabelt, men jeg antager, at Forbruget ligger mellem 100 og 200 pCt., medens de Herrer foreslaa, at der maa ikke anvendes Mere end 100 pCt. og det deraf kommende Smørstedt. Det vil altjaa yes, at man ved Vædringsforslaget har søgt yderligere at skjærpe Regeringsforslaget. Jeg veed ikke, om det har været de Herrer bevidst, at det er Tilfældet. I alt Fald gjør jeg nu opmærksom derpaa, og jeg tror ikke, at de Herrer kunne negte, at saa er Tilfældet. Denne Befremmelse med Blandingsparagrafen og navnlig i den Form, som det ærede Mindretal har fremsat den, hidrører fra Tyskland. Jeg gjorde allerede forrige Gang, jeg havde Ordet, opmærksom paa, at den tykke Bestemmelse var ditteret aldeles overveiende af Hensyn til det indenlandske Forbrug. Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) indvendte derimod, at Tyskland har en ret betydelig Export, idet det nemlig i det sidste Aar har udført 15 Mill. Pd. Smør. Det kan jeg selvfølgelig ikke benægte, saa meget mindre som jeg selv i Betænkningen har gjort opmærksom derpaa, men hvad jeg sagde var, at Tyskland var i det Væsentlige et sig selv smørfødende Land, men ikke stort mere; thi ved Siden af den Udførsel, der er, er der en ikke ubetydelig Indførsel, saa Udførselsoverskudet bliver i Forhold til Tysklands Størrelse ganske forvindende. Det kommer til at dreie sig om Noget som en Overskudsudførsel af 8—9 Mill. Pd., saa at altjaa Tyskland kan karakteriseres som et i det

Væsentlige sig selv smørfødende Land, og dets Lovgivning sigter derfor paa at beskytte det indenlandske Forbrug, men er mindre henvendt paa det udenlandske. Det falder saa stærkt i Dinene, at ville De læse den tykke Lov igjennem, ville De finde, at den nævner ikke engang Forbud mod Udførsel. Medens andre foreliggende Love har udtrykkelig Forbud derimod, har den tykke Lov det slet ikke. Nu tror jeg nok, at det ikke desto mindre vil blive anvendt derpaa, fordi man gaar ud fra, at naar Sammenblandingen forbydes i Tyskland, er det en Følge deraf, at Udførselen af blandede Varer ikke maa finde Sted, men Loven har det ikke, der findes ikke noget Forbud mod Udførsel og naturligt af den Grund, at Tysklands Lovgivere fortrinnsvis eller ubelukkende have havt Opmærksomheden henvendt paa det indenlandske Brug og have villet beskytte det. Derfor ville de Herrer vistnok indrømme mig, at denne Paragraf hører ikke hjemme i et Land som Danmark, da man her officielt ikke tilsigter at beskytte det indenlandske Forbrug, men derimod at hævde det danske Smørs Renomme paa det udenlandske Marked. Det ærede Medlem gjorde endelig den Bemærkning, at ved de Forslag, som Mindretallet har stillet, hvor-efter de altsaa overhovedet tillade Forbruget af Kunstsmør her i Landet, maatte Fattigdommens honnette Ambition være fyldestgjort. Det ærede Medlem veed meget godt, at det ikke er Tilfældet. Det, der har motiveret Udtalelsen om det Hensyn, man bør tage ogsaa til den Fattiges honnette Ambition, fyldestgøres ikke, fordi der tillades at spise Margarine, som har en bestemt Farve, eller som paa en eller anden Maade er kjendeligt. Det er netop Hensynet til Kjendeligheden eller Ukjendeligheden, der afgjør Spørgsmaalet om det, der betegnes ved honnet Ambition, et Hensyn, som jeg fredeles mener, at det danske Folkething har al mulig Grund til at tage i Betragtning. Det ærede Medlem fra Randers (Süttichau) var tiensynlig saa stærkt paa- virket af den reiste Bevægelse, at hans Betragtninger førte saa vidt, at vistnok kun Saa vilde kunne følge ham. Navnlig naar

Ketterser.

- Sp. 3863, 27de Linie f. o. „der var“ læs: „var det“.
 — 3866, 20de Linie f. o. „Forbrugerne“ læs;
 „Sørbrugerne“.